

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ars versificandi et carminum condendorum Henrici Bebelii

Bebel, Heinrich

Colonie, 1507

VD16 B 1101

Bebeliane haremationes

[urn:nbn:de:bsz:31-293522](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-293522)

Bebeliane

cōueni meū Stazon iambicū adinuētū est ad nocēdum ab iapto
id ē nocēs. Archilochū lacedemonū inuētore fuisse testat Horatius
Archilochū pprio rabies armanit Jambo.

	Primo	Jambo b.l. Spondeus l.l. Anapestus b.b.l.	
	Secūdo	Jambo	
	Tertio	¶ Jambo Spondeus Anapestus	
Pedes Iambici carminis	Quarto	Jambo	
	Quinto	¶ Jambo Spondeus Anapestus	
	Sexto	¶ Jambo	

Dactilus. l.b.b.

Librachus. b.b. b.

oibz locis ponunt preter nouissimū

¶ Situatio pedum in metro

Pentametro siue Elegiaco

	Dactilus l.b.b.		Dactilus
Primo loco	Spondeus l.l.	Secūdo	Spondeus.
Tertio	¶ Spondeus sine figura. Jambicus cum figura		
Quarto	¶ Anapestus solus b.b.l.		
Quinto	¶ Librachus b.b.b. Anapestus b.b.l.		

¶ Vel melius

Primo Dactilus. Spōdeus Secūdo Dactilus. Spōdeus

Tertio sit tantū vna syllaba terminās partē orationis.

Quarto Dactilus solus Quinto Dactilus solus.

Ultimo manet syllaba superflua terminās partē orationis.

¶ De diuersorum versuū p̄nexionibz ex Sulpitio

E Am varias versuū p̄nexiones ostendā. Sed p̄mum nosse oportz singulas fere species per se stare. z librū etiā p̄ficere posse. diuersisqz materijs diuersa genera carminum accommodāda. z flaccū z Ouidiū p̄cepisse. Itaqz bella regum ducūqz negotia magnifica Heroico carmine p̄plectemur.

f. iij.

Kacemationes

nia iocos et leticia elegiaco. sed eo etiã in sacris est vsus Qui. Cõu-
tia iambico Eodẽq; res comicas humilium psonaz gesta et sermo-
nes. Eodem principũ scelera et tragoedias exponemus. Lyricis fo-
oia illa que horati. demõstrat in arte poetica cui? te studiosũ esse cu-
pio Musa dedit fidib; diuos puerosq; deoz. Et pugilẽ victorẽ et ei
qui certamine pmiũ. et iuuenũ curas et libera vina referre. in alijs fo-
doctoz sequimur exẽpla. Hec q; sunt necessaria cognitu. Earũ vno
versũ genere cõstãs. Monocolon id est vnumembre dicim?. vt Lu-
tani Quod autẽ duob; generib; dicolõ. Quod trib; tricolõ. Illud autẽ
quod secũdo loco accipit varietatẽ. quia ad primũ post duos puer-
timur Distrophon appellamus. vt est Elegiacum. Quod quarto
loco Tetrastraphon vt Sapphica Adonicum pcedentia. Nunc
de dicolis distrophis. inde de reliquis differamus.

Carmina dicola distropha.

Heroico versũ adnectit Elegiacus que pnerio Elegia dẽ et fit di-
colos distrophos. vt Augustã grypis dominã te sp amato. Respõ-
ce cultorẽ gens perusina tuũ Heroico subiicit Alcianicus dactili-
cus tetrameter acatalecticus cõstans quattuor dactilis aut sponde-
is siue pmiũcuis. vt Laudabũt alij clarã rhodon. aut mitylenẽ. aut
epheium bimarilq; corinthi Hora. Heroico iungit Archilochi? Da-
ctilicus Dimeter Hypercatalecticus. vt Diffugere nives redeunt iã
gramina cãpis Artoibusq; come Hora. Heroico Archilochi? con-
stãs dimetro Iambico acatalectico et pentimemeri heroica. vt hoz-
rida tẽpestas coelũ straxit et imbres. Nivesq; reducunt nunc mare
nunc silue Hora. Heroico archilochi? dimeter acatalecticus cõstans
Iambis quattuor Sed imparib; trocheũ siue spondeũ admittẽs
vt Mollis inertia cur tantã diffuderit imis. Obliuionẽ sensũ Ho-
ra. Heroico Hipponactius trimeter iungit cõstat iãbis sex quẽ in lo-
cis parib; seruat. vt Altera iam teris tellis cinilib; etas. Suis et ip-
sa roma virib; ruit Hora. Choriambico monometro aristophanico
subdit sapphicus trimeter choriãbicus. Epitrito secũdo et duobus
choriãbis cõstãs. vt Lidia dic p ocs Te deos oro sybarim cur ppe-
ras amãdo Hora. Choriãbo Gliconio trimetro q̄ fit spõdeo Chori-
ambico et pyrrichio nequitur Asclepiadeus cõstãs spondeo. dactilo pẽ-
timemeri duobusq; dactilis vel spõdeo duob; choriãbis et iambo.
vt Sic te diua potes cypri. Sic fratres helene lucida sidera Ho-
ra. Archilochio dactilo qui cõstat tetrametro bucolico et trib; Tro-
cheis iungit Archilochi? et pentimemeri iãbica et trib; trocheis. vt
Solutis acris hyems grata vice veris et fauoni trahuntq; siccas ma-
chine carinas Hora. Archilochio acatalectico qui cõstat amphima-
cro et duob; iãbis Hipponacti? catalecticus ex quinaz iãbis et syllã

Bebeliane

ba vt Nō ebur neq; aureū. Mea renidet in domo lacunar Horati⁹
Archilochio iābico trimetro. acatalectico q̄ Spondeū ⁊ anapestū
in imparib; recipit Archilochius iābicus dimeter acatalecticus. vt
Quicūq; sola mēte p̄cipiti petit. Summāq; ardet gloriā Boe. Ar
chilochio trimetro subdit elegiacus. vt Quāuis fluente. diues aurī
gurgite. Nō expleturas coqat anarus opes. Boe Hipponactio iā
bico trimetro acatalectico Archiloch⁹ dimeter acatalecticus iābi
cus. vt Ibis liburnis inter alta nauū. amice ppugnacula Horatius
Hipponactio trimetro acatalectico iūgū sapphic⁹ ex pentimeneri
Heroica ⁊ dimetro iābo. vt Pecti nihil me sicut antea iuuat Scribe
re p̄sculos amozē p̄cūsum graui Hora. Asclepiadeo q̄ spondeo da
ctilo pentimeneri duobusq; dactil⁹ p̄stat necit̄ pherecracius inter
duos spōdeos dactilū habens. vt Si quātas rapidis fluctib; incit⁹
Pontus p̄stat arenas Boe. Asclepiadeo supradicto Archilochius
iābicus dimeter acatalectic⁹ iūgū. vt Heu heu q̄ miseris tramite ce
nio. Abducit ignorātia Boe. Sapphico q̄ est ex trocheo spōdeo
dactilo ⁊ duob; trocheis adiicit̄ Sliconicus Dactilicus ex Spon
deo duobusq; dactil⁹. vt Lū polo phoeb; rosēis quadrigis. Lucem
spargere cepit Anacreontio iābico dimetro catalectico pherecraci
us trimeter iūgū. vt Quisquis volet perennē Laut⁹ ponere sedem
Boe. Phalenticio p̄tametro endecasyllabo iūgū Archiloch⁹ ex duo
bus dactil⁹ totidēq; trocheis. vt Quāuis se tyzio superbo ostro. Lo
meret ⁊ niueis lapillis Bo. Phalenticio eidē Elegiac⁹. vt Quid tam
tos iuuat excitare mor⁹ Et p̄pria vatū sollicitare manu Bo. Alcma
nio dactilico tetrametro acatalectico adnectit̄. Archiloch⁹ dimeter
iābicus acatalecticus. vt Sunt etenim penne volucres mihi Que cel
sa p̄scendat poli Bo. Alcmanico dactilico trimetro. Hypecatalect
ico spōdeū vbiq; suscipiēt. pherecraci⁹ anapestū q̄nq; admittēs ad
iicit̄. vt Omne hoīm genus in teris Simili surgit ab ortu Bo. Alc
manio dimetro trochaico acatalectico pherecracius. vt q̄s vides se
tere cellōs. Solij culmine reges Bo.

¶ Carmina dicola tetrastrapha

¶ Asclepiadeis dactilicis tetrametris trib⁹ Sliconi⁹ adiicit̄ r̄sit dē
colos tetrastraphos. vt scriberis vario fortis ⁊ hostiū. Victor meo
nū carnis alite Quā rē cūq; sero; nauib⁹ aut equis Miles te duce
gesserit Hora. Sapphicis dactilicis trib⁹ Adoni⁹ dimeter dactilic⁹
iūgū. vt Jam satis teris niuis atq; dire Brandinis misit pater ac
rutente. Dextera sacras iaculat⁹ arces Terruit vitem Hora.

¶ Carmina tricola tetrastrapha.

¶ Asclepiadeis duobus tetrametris subdit̄ Pherecracius Sta
timq; Sliconicus huic adiicit̄ ⁊ fit tricolos tetrastraphos. vt Quis
f iū

Racemationes

multa gracilis te puer in rosa. Perfusus liquidis urget odoribus Graeco pyrtha sub antro. Cui flauam religas comam. Hora. Alchalcia duobus et iambica pœtimmeri duobusque dactylis. Heret Archilochius iambicus dimeter. Hypercatalecticis. Spondeum suscipiens in imparibus quæ statim Alcmanius tetrameter sequitur. ut Vides ut aliter licet niue candidum Soracte nec iam sustineat onus. Silue laborantes geluque. Flumina stiterint acuto Hora.

Catalecticis aut versus dicitur cui una syllaba deest

Brachycatalecticis cui due. Acatalecticis quæ legitio sine cludit.

De pedibus ex eodem

PEs est syllabarum et temporum certa dimensio. Vel ut Nicolaus perotto Sipontino psuli placet. Est metrica syllabarum constructio. Et a similitudine pedum corporis versusum pedibus nomen inditum videtur. Quæadmodum enim corpora moueri pedibus videmus. Ita versus ipsi cum scandunt quibusdam pedibus incedere videntur. Accidunt autem pedi sex. Artis et Theſis. Numerus syllabarum Tempus. Resolutio. figura. et Ordo. Artis et Theſis est eleuatio vocis et positio. ut arma ar. eleuatio ma. positio est. que in paucioribus duobus syllabis fieri nequit. Numerus syllabarum accidit. ut Spondeo duarum. Dactilo trium. Choriambus quattuor. Tempus est ipsa mora pronuntiandi Resolutio dicitur una syllaba per duobus vel e regione. si syllaba longa pro breui vel contra. vel si pes per pede ponatur. figura duplex est. Simplex ut in bisyllabis trissyllabis pedibus qui proprie pedes dicitur solent. Longa posita ut in quadrisyllabis quæ improprie pedes dicitur videntur. non quod alij sint a simplicibus. sed quæ quædam coniugationes seu positiones ex simplicibus dicitur possunt. Ordo autem accidit pedibus. quæ certo ordine et serie in carminibus ponuntur. in quibus ut nos nostris. sic illi debito et regulato ordine incedere videntur. Perspectis pedum accidentibus iure subiungitur diuisio. Diuidunt enim omnes pedes hic numero duotriginta in tris partes. bisyllabos videlicet trissyllabos et quadrisyllabos.

Disyllabos sunt quattuor. quorum Pyrrichius est primus. ex duobus syllabis breuibus constans. ut deus Dicitur autem a pyrrho quæ primus versus troia positus frequenter pyrrichius laudatus fert. vel ab inuictore sic reuocatus. et alio nomine etiam periambo dicitur per

Secundus est Spondeus. duobus longis constans. ut formax. pedum omnium legitimus. qui in heroico carmine omnem vendicat sibi locum. Licet in quinto perraro reperiat. Dicitur a spondeo greco. quod libamentum foedusque ac sponsione apud nos significat. In sacrificijs enim et libamentis eo maxime utebantur

Tertius est iambo. ex prima breui et longa constans. ut Silex. quem auctore fabio. non admittit versus heroicus. Ab inuictore. ut nonnullis

De pedibus

placet sic dictus. Alij aut a greca dictione iambisu deducit. qd pti/
meliari z inuehi fecat. Et Fel. teste iambi dicebant. q singuli ex pro/
scenio loquebantur. Triambi qui terni.

Quartus e trocheus. qz choreus dici pt. stans ex longa z breui
vt magn. ppter celeritate z volubilitate sic dicit. z q rotatum z cele
riter dr. Na trochos grece latine rota dr. vl posset etia denominari a
greca dictione trechin. i. a curredo. qz cursum suu habeat de longa sylla
ba in breue. A mercurio repertus. z vltimum locum tenet. A grecis
etiam trocheos appellatur.

Trisyllaboz pedu sunt octo. qz pms e Tribrachus ex tribz bre/
uibo stans. vt Marius. q etia Chori dr. qd eo frequenter in choreis
veteres sint vsi. Denomiat aut tribrachus a tris z brachys qd bre/
ue fecat. eo q tres brachas. id est breues habeat

Secds est Molossus ex tribz longis stans. vt sanperut. a molo f
sa. h e epirotica saltate sic dictus. Vel q eo metri genere Odas in
templo Iouis canere psuerant ad laude z memoria molossi pythi
et andromaches filio. a quo etiam molossa regio pars epiroti nomen
sumpsisse existimatur.

Tertius est anapest. ex duabz breuibz z longa stans. vt rabies.
Coponi videt ex ana. i. re z pro. i. serio. eo q repentia dactili sono
reapoco. A grecis em antidactil. qsi dactilo ptrari noiat

Quartus e dactil. ex longa z duabz breuibz stans. vt agmina. A
dactilo greco qd digitu fecat derivari videt. a similitudine videlicet di/
gitoz q ex tribz ptribz stant vna longiore duabz breuiozibz

Quintus est amphibrachus ex longa inter duas breues stans.
vt amant. sic dictus. q in vtraqz parte habeat breue. ab am id e cir/
cum z braches qd breuis est

Sext e amphimacrus ptrari. aphibracho ex breui iter duas lo
gas stans. q etia aphimacer vl cretic. dici pt. vocat ar aphimacrus
eo q ex vtraqz pte longa habeat. macros em longus fecat

Septim e bacchi. ex breui z duabz longis stans. vt biberunt.
Sic dicit. q eo genere utebant in carminibz sacroz bacchi

Octauus est antibacchius vel palumbz q z Cronens dr. ex dua/
bus longis z breui consistens. vt dilexit. dicitur antibacchi. q bac/
chio omnino sit contrarius

Quadrissyllaboz sunt sedecim. qz pms e pcelestimatic. ex qttu/
oz breuibz stans. vt reicere. dicit. qsi pmit. iussus. vt Calepio placz
eo q in sacris Minerue pus ei. pedis stus pnuciari iutebant. pro
em greca dictione ante z Eleuo iuteo fecat

Secudus est dispondeus. ex quattuor longis copositus. vt am
bydale. fortunati. sic dicitus q ex duobz spondeis iunctus sit

Racemationes

Tertius ē ionicus minor. ex pyrrichio ⁊ spondeo cōposit⁹. hz em̄
pores duas breues. ⁊ posteriores lōgas. vt retulerūt. sic dicit⁹ ab io-
nio arcadis filio vl a Ionib⁹ inuētorib⁹ apud q̄s in vsu fuit.

Quartus est ionicus maior. ex spondeo ⁊ pyrrichio constans.
vt munimine

Quin⁹ ē diambo. ex duob⁹ iābis cōposit⁹. vt momorderant.

Sext⁹ ē ditrocheus. ex duob⁹ trocheis cōposit⁹. vt Martial.

Septim⁹ ē antipestus. ex iābo ⁊ trocheo cōposit⁹. vt p̄iturus.

Octauus ē choriambo. ex trocheo ⁊ iambo. vt effigies

Nonus ē peon primus. ex trocheo ⁊ pyrrichio. vt carminib⁹ Dicit⁹
ab inuētoris noie vl qd̄ h̄ metro apollinis canebāt laudes

Decimus ē peon scdus. ex iambo ⁊ pyrrichio. vt imagine

Undecim⁹ ē peon tertius. ex pyrrichio ⁊ trocheo. vt animab⁹

Duodecim⁹ ē peon q̄rtus. ex pyrrichio ⁊ iambo. vt retulerant.

Tredecim⁹ est epitritus primus. ex iambo ⁊ spondeo. vt repulse/
runt. Dicit⁹ q̄ epi. id est supra tres. alia diuersa ponat. In eo em̄
vna syllaba semp ab alijs trib⁹ discrepat

Decimusquartus est epitritus secundus. ex trocheo ⁊ spondeo.
vt impudici conditores

Decimusquin⁹ est epitrit⁹ tertius. ex spondeo ⁊ iābo. vt effecerāt

Decimussextus est epitritus quartus. ex spondeo ⁊ trocheo. vt
oratoris Constantinus.

¶ Racemationes Bexliane ⁊ exq̄site obser-
uationes in carmine obseruande.

¶ Ad Simonē Cellariū illustris p̄ncipis nostri Udalrici secre-
tariū. virum spectate eruditōis atq̄ integritatis. amicūq̄ singularē.
Epistola Henrici Bexlij Iustingenfis

¶ Eū nup salutaſsem Cancellariū ceterosq̄ senatores p̄ncipis vi-
ros o bone deus nescio q̄ uerbis aut laudib⁹ p̄meritis extollēdo s-
i q̄z mihi p̄ ampliori stipendio p̄sequēdo. suā operā cēt polliciti. su-
d̄q̄z meis tranquilliorib⁹ p̄sidio futuros. senectuti q̄z cōsulturos
liberal̄ respondissent Tu ibi ⁊ ipe ex cōsilijs p̄ncipis. egregiā tuā in-
me voluntatē nō obscure declarasti. dū tuā operā diligētissimā pro
mea p̄motōe atq̄ cōmendatiōe mihi p̄sto futurā semp. citra merita
mea p̄miseras. Placuit itaq̄z mihi plus q̄ dici p̄t me victoriossimo
p̄ncipi nostro tā cōmendariū eiusq̄ senatorib⁹ viris p̄fecto in om̄i
genere virtutis ⁊ eruditōis famigeratissimis. Gratulaborq̄z nō tāz
mihi q̄z vniuersis literis humaniorib⁹. Dū tanta rō doctrine ⁊ stu-
diosoz apud p̄ncipē habeat. Nā vt sepe testat⁹ sum. nisi p̄ncipes ger-
manic suo auspicio. patrocinio ⁊ p̄sentia cultiorib⁹ lris suffragabū

Bebeliane

tur. nemo vnq̄ speret germanos ipos barbarie renunciaturos. aut cultiores literas emerfuras. tot em̄ sunt hoies suis tantū studijs fauentes. q̄ gymnasioꝝ nostroz curā administrāt vt paruis musis locus hacten⁹ reliet⁹ sit. Sed felicissimo quodā sidere nūc principuz corda doctissimoꝝ viroz cōsilijs gubernant. quoz ductu (crede mihi) Germania in om̄i liberali eruditōe nō mediocriter flozebit. s; vt ad te redeā. nō miroz cur me fere ignotū tanto oplexus sis fauore. Studioꝝ em̄ similitudo miro quodā ⁊ incredibili amore. Scilicet etiā eos nob̄ quos nunq̄ viderimus. pinde cū sis in eisdē mecum terfioꝝ literis nō mediocriter literatus ⁊ imbutus ex cognato studio faues mihi nō vulgariter. Sed nec ingrato etiā faues. aut minus amicitie respōdenti qui te colo singulariter. amauiq; anteq; cognouissē. dū te cōmunis amicus noster. M. Joannes rusbare ducalis sacellanus ex morib; integris amoreq; literarū honestissima p̄dicatione nobis iam olim colendū iniuassēt. perge igitur vt cepisti me q; studiososq; omnes cōmendatos habe. Et dum a principalib; negotijs serias nactus fueris legito nostras has racematōes. atq; ex quifitioꝝ obseruationes tuo momini inscriptas. Inuenies em̄ in hoc breuissimo libello que ad elegātiā carminis adq; pficienduz versificatoꝝ et poetā nō parum faciunt. et nescio an si ne his p̄ceptis quisq; satis satis posse institui ad elegātiū aliqd cōponēdum saltem q; manere ⁊ ad posteritatē trāsire debeat. vti legēdo ip̄e luculētissime perspicies. Vale ⁊ me cōmendatum habe Tubinge Idi. Junijs. Anno. M. D. vi.

Caput Primum

Primū s̄sificatoꝝ multo literioꝝ ē in vocabul; q; orator. Nā caspere p̄t frequēter totū p parte ⁊ ediuerso. Itē inuētoꝝ p re inuēta. ⁊ possessōꝝ p re possessa ⁊ filia. qd̄ oratori nisi in paucissimis nō lz. exēplū vt apud poetas Muro. p gladio ponif. ⁊ tectum p domo. p p̄pis p hani. abies p tabell ⁊ p gladio ferrū. aut p eq; quadrupco. q̄ aliqua etiā oratori teste Quiniliano licent. rurius eleganter poete cerere p pane ponūt Neprunū p aqua. vulcanū p igne. martem p bello. venerē p coitu libez ⁊ bacchū pro vino. Itē specie p genere. vt Virgilius Dentescq; sabellicus exauiit sus. ibi Sabellicū suem pro quolibet sue posuit. Et idem. Illas ducit amor trāsgargara transq; sonantem. Alcaniū ibi gargara pro quolibet monte. et aleaniū pro quolibet flumine teste Scauro posuit. Item sepe nomē pro aduerbio vt Vir. Sublime volans et sole recens. ibi sublime ⁊ recens p aduerbijs ponunt. Item transuerfa tuentib; hircis. ⁊ rauca sonant

Racemationes

apud eundē Virgiliū Nos seq̄ possumus exempla illustriū noua inuenire nō debemus. nec oratores teste Seruio videntur ista figura Aduerbiū itē in nomē trāsire. vt Dū mane nouū. ⁊ Persi⁹. Jā cras hesternū consumpsimus ecce aliud cras.

¶ Caput secundum.

¶ Sepe etiā apud poetas p̄ syllep̄sim nūerus p̄ nūero ponit̄. vt Vir. Pars in frustra secant. Et idē. Vos o calliope p̄cor̄ aspirate cauenti. Et casus p̄ casu. vt idē. Currusq; volans dat loza sedo. Currus p̄ currū Idē Nāq; alij vicinū iungunt p̄ victui Et qm̄ datini q̄rte declinatōis. ⁊ dētūs ⁊ gētūs q̄nte declinatōis raro q̄drant in carmē hęc ametrū ⁊ elegiacū. frequēt̄r poete ablatiū p̄ d̄tio ponūt. s; Seruius sup̄ hoc carmē Virgilij. libra die dē ⁊c. Nō ē apocope p̄ diei sed regular̄ gētūs. Nā vt sepe dixim⁹ obliq; casus numeri singular̄ nō debent eē maiores noiatiuo plurali qd̄ vez eē Salustius p̄bat q̄ in p̄sa ait. Dubitauit acie. Persius Hinc ē ⁊ illud. currusq; abscissa duorum. suspēdit ca p̄ita. hęc ille. Itē gen⁹ p̄ genere. vt Virgili⁹ in q̄rto. Solaq; culminib; ferali carmine bubo. Nā bubo ē mal. ḡ. Lucan⁹. Et lete iurant̄ aues bubone sinistro. ⁊ Ouidi⁹. Infand⁹ bubo Dicit̄ tñ Seruius Virgili. mutauit gen⁹ referens ad auē. Sepe etiā. vt idēz inquit. mutauit⁹ genus referēdo ad generalitatē. Et idē Vir. Acuta silex p̄ acutus. Nā vt elegāt̄r d̄t̄ Serui⁹. Poene oēs hūc silicē dixerunt. Nā ⁊ Varro ⁊ Lucreti⁹ ita dicūt. Tanta tñ ē Virgilij auctōritas vt p̄suadeat nob̄ etiā hāc silicem dici. Itē sepe p̄ actiuis passiua sunt posita. vt p̄ict̄ tellant̄ amazones armis. aut c̄tra. Vir. populatq; ingentē farris acruū. Et Propertius. Hic olim ignaros lucus populauit achinos. ⁊ Vir. alibi. medicare. p̄ medicari. Hęc exempla nos imitari possum⁹. s; teste Seruio noua ad illorum exempla non formamus.

¶ Caput tertium

¶ Epitheton qd̄ adiectiū v̄l appositū dicim⁹ teste Quintiliano pulchre ornat̄ ordem ⁊ nomē cui apponit̄. eoq; poete ⁊ frequētius ⁊ literius v̄nūt. teste eodē. Cauendū tñ vt notauit Seruius quarto Georgicor̄ ne vni nomini duo epitheta adiūgamus. quod apud Latinos constat esse vitiosum.

¶ Caput quartum

¶ Nota igit̄ optime lector vt nō trabas ad silia ea q̄ licenter a poetis dicunt̄. nec licētia poetar̄. nisi rarissime ⁊ summa necessitate adductas vtar̄. p̄sertim in paucis epigramatib; Illos em̄ q̄b; ab oib; iādiu eloquētie ⁊ elegātie tributa ē opinio solertia. maiestas ⁊ antiq;tas suffragat̄. magnūq; opus excusat. dū operi lōgo nō eē somnūm abnuendū dicat Hora. ⁊ repetat̄ diuus Hieronym⁹. apud te autē

Bebeliane

Ignorantia aut desidia existimat. quod luculentissime tradit Diosmedes dicens. At is q̄ breuitati studet admittit soloecismos. q̄s cū docti fecerint nō soloecismi sed schemata logon appellant. vt est nuda genu. Et vr̄tem quā statuo vestra est. Ibidem nudū genu rebu it dicere ⁊ v̄bs quā statuo. idē Barbarissimi sunt quos cū vendicauerint docti. Metaplasmos appellāt. vt teucrū mirātur inertia corda. p̄ teucrorum ⁊ aggere muroꝝ ⁊ aulai in medio. Scias igit multū cōcedi hīs q̄ totū opus faciūt. at q̄ aliq̄s in seruelo octo carminibꝫ om̄es licentias vsurpare gaudet. minime laudat. immo ridiculus et imperit⁹ existimat. In quāritate autē syllabarū illustris poetē auctoritas me sequacem ei⁹ habebit.

Caput Quintū de vitijꝫ cauendis

Vitia in carmine sicut in oratione q̄dā sunt q̄ hic ex Martiano foelice accipiā. ille igitur inq̄t. Cōpositionis p̄cepta p̄curā cui⁹ vitium maximū est huiusmodi ⁊ asperas voces. frenos etiā iotacismos metacismos labdacismos. homoeop̄pherō dispropherō et polyfigma. nō vitare vel cuiuslibet litere assiduitatē in odiū repetitā. vt sale falsa sonabāt. Et casus cassandra canebat. Et ita dicit seruius li. ij. aene. semp̄ hoc carmē. Dorica castra. male ē cōpositio ab ea syllaba incipere qua superior finitus est sermo. nam plerūq̄ Lacophaton facit. Et sup̄ hoc carmē Dic aliud magis miseris multoq̄ tremēdum Dicit idē. Nā apud antiq̄s ab iisdem incipere viciōsum non erat vt Et sale falsa sonabāt et casus cassandra canebat. sed iam viciōsa est Metacismus igitur orationē viciōsam reddens est cū verborū. cōiunctio in litere assiduitate colliditur. vt si dicas mammā ipsam amo. quasi meā animā Labdacismus est. vbi. l. plurimū dissonat. vt si dicas sol et luna luce lucent alba leni lactea. iotacismus vbi. J vt si dicas iunio iuno iouis iure irascit. Polyfigma vbi s litera crebrius geminat. vt sosia in solario soleas sarciebat suas Homoeop̄pherō est cū dicitur. Tute tite tati tibi tanta tyrāna tulisti. et Uirgil. in. ix. Porrat equus tristiaq̄ regit galea aurea rubra. vbi seruius inq̄t sane huiusmodi versus pessimi sunt. Et in. ij. aenei. At regina pyra penetrati ⁊c. Dicit seruius notatus est versus. viciōsa est enī locutio que habet exit⁹ similes licet sic casuū dissimilitudo. Dispropherō vt si q̄s dicat psuasitricēs p̄ligiatrices atq̄ iuductricēs tygres Aspere inter penultimā vltimāq̄ verborū maxime vitande cui⁹ exit⁹ plū est. vt si dicas phaleras ablatas gratis. aut si iuret auriga perloza p̄ flagella p̄ frenā huiusmodi sunt cū in ea parte quā diximus similes vocales ac silit̄er lōge collisam hiantēq̄ structurā faciāt. vt si q̄s dicat Suscepisse se liberos secūdo omine Et vt Tull⁹ p̄ Milone ait auctoritate publica armare Sed re ista asperitate ⁊ hiatu loq̄t

Racemationes

Quintilian⁹ in. ix. nō oīno r sp dēuitādos existimās dū dē pīndē asperiores erūt. put orīs hīatu sili aut diuerso p nūciabūt. Nō tū id vt crimē ingēs expauescēdū est. ac nescio an negligētia in h. an sollicitudo sit peior. Inhibeat em̄ necesse ē. hic metus ipetū dicēdī a potiorib; auertat. qz vt negligētie est pars h. pati. ita humilitatis vbi qz phorescere. Quare dānādi sunt r spernēdi q̄ collisionē in metro ex p̄cursu vocaliū vel litere m. cū vocali. phibēt fieri aut carmē dede corare. aut vitiare existimāt. Nā nisi crebra sit in exornāda oratione ppter varietatē multū roboris atqz venustatis habere p̄suevit Hoc testatur Quintilianus in. ix. institutionū dicēs. Nā r cocūtes literē q̄ synalophe dicūt etiā lentiorē faciūt oratōem quā si oīa s̄ba sua sine claudant. nōnūqz hīulca etiā hocēt faciūtqz ampliora quedam vt pulchra oratōe acta omīno iacere. tū longa p se r velut optime syllabe aliqd etiā medijs tēporib; inter vocales quasi intersistat absumūt. Qua rē vtat Ciceronis potissimū s̄bis. habet inq̄t ille tā qz hīatus r p̄cursus vocaliū molle quoddā r qd̄ indicet nō ingratā negligētia rē rē hoīs magis qz rē s̄bis laborātis. Nec vlla rē Cicero Diomede teste gloriosior est qz q̄ ad summa artis r̄torice mira artis dissimulatiōe puenit Sunt insup teste Capella vitādi etiā s̄re nī q̄ sūt ex asprinis literis in vnū p̄currētib; vt est illud Terētij in echyra Perpolquā pauco r reperies meretricib; fideles enenire amatores syra. vt etiā sup̄ dixim⁹. Itē ab iisdē literis icipientia vt est. nō fuit istud iudiciū iudiciū simile iudices. Et i eadē desinentia. vt fortissimoz primoz fidelissimoz socioz. In eodē vicio hatebis psonātes insup asperiores i cōmissura s̄boz rixātur. vt sextus roscius ars studiosorū error romuli. Itē s̄ vltime cū r̄ prima stridor ē Vast⁹ v̄ flui⁹ r̄anthy⁹ r̄cepe⁹ r̄eres. Itē si post r̄ seq̄t s̄. vt nix solita r si r̄ alteri occurrat. vt r̄ r̄eres dux r̄antipp⁹ virtutis lux iterdū valet q̄ in oībo reb; nī mīū lenociniū odio dignū ē. sed qd̄ plerūqz acrib; sensib; maior si naturaliter pferat. Sunt et alia vitia q̄ nō possum⁹ h̄ oīa enarrare Verū aurū iudiciū maxime rē his iudicet. Maximū autē vitii ex istimo. Cacophaton r asymphoniā h̄ est dissonātiā r malū sonū q̄ ppter bene d̄ r diomede. Euphonia i dictiōib; plus iterdū valet qz Analogia vel regula p̄ceptorū. q̄re idē bñ dicit. Lōpositiō s̄boz nō ex anxio labore venit. sed vsu atqz exercitacione p̄petua. q̄ magis

Bebeliane

Quat de ea auribus iudicet. q̄ velut arbitre p̄positōnis esse debent. et v̄t paucis p̄cludā. Corrupta oratio et in carmine et in oratōe soluta. in verbis maxime in p̄p̄is redundātibz. p̄prehensione obscura. p̄positōe fracta. vocū similitū aut ambiguarū puenli capratōe p̄sistit. Hec vitia Terentian⁹ grāmaticus his versibz ostendit. ne sermo ambigū sonet. Ne p̄siciū nimis aut leue. Vocū ne series hiet. Ne p̄p̄ago fragosa sit. vel sit quod male luceat. Et super omnia est fugienda festi nimia decoris affectatio per quā aut nimio timore sententiā corrumpitur. vt Jupiter o p̄sens coeli q̄ sidera torques. ore tuo dicēda loquar. aut nimio cultu. vt Aureus aris erat temo aureus aurea summe. Luraturā rote radiorū argēteus ordo. p̄ inga chrysoliti posteqz ex ordine gemme. Alia sunt plurima q̄ sedula potest lectōe eadē p̄peries. aut sequēda. aut fugiēda

¶ Caput Sextum

¶ Crediderunt hactenus multi. inter quos sunt mihi amicissimi in humanioribz literis egregie eruditi Leonardus clemens vlmensis et Joānes Casselius gyslingēsis. eximie pie egregie. et filia aduerbia vltimā corripere mori ex illa regula donati. Aduerbia q̄ in c̄ere vnt. p̄duci debent. p̄ter illa q̄ aut nō p̄parātur vt rite. aut p̄paratōis regulā nō seruāt. ex illo vltimo credūt corripī. exēplo quoqz hymni q̄ in honore sancti Laurētij canit. Intulit celo pie laureādū vbi pie corripit. Sed aduertere debent hic nō p̄p̄ie esse irregularē p̄paratōnē sed regulariter p̄parari vt ex veteribz in c̄mentarijs meis p̄baui. p̄ducūtur igit. Tibullus elegia. iij. p̄mi libri. Quidue pie dū sacra colis pureqz laudari. Iuuenal. Articus eximie si cenat laut⁹ habetur Ennius Egregie cordatus hō catus aeli⁹ sextus

¶ Caput Septimum

¶ In p̄cedēti exēplo Iuuenal. scz Atticus eximie potest aliquis dicere esse pentimemeri. et longā p̄ breui esse positā. Quare te sectionibz istis necessario aliqd̄ dicā. Inedit enī p̄ regula oibz recitōibz p̄timemeri. vel breuē eē posse vel longā p̄ libito p̄positoris. Ego aut̄ dico et si possis facere exēplo eruditissimorum. vti ego etiam sepe feci. omni tamen diligentia cauendum est ne crebro facias aut si ne necessitate. Rarum enim est apud doctissimos in magnis coruz operibz. ergo nec tu crebro in paruis epigrammatis facias p̄sertim cum Quintilianus in primo institutio. dicat Jambum non recipi in carmen hexametrum et carmen sic quasi claudicare et podagra affici videatur. Sunt igitur sectiones dicte quia incidere carmen videntur. que a nostris cesura et articuli a grecis dicuntur. quattuor. Et fiunt in secundo pede in

Rationationes

tertio et in quarto et quinto. Prima dicitur Celsura semitertharia, et est quae dicitio terminatur in principio secundi pedis. Secunda dicitur celsura semiquinaria, et a grecis Pentemeteris quoniam in tertio pedis principio finitur dicitio praecedens. Tertia dicitur celsura quoniam post tertium pedem invenitur una syllaba terminans dictionem praecedentem. Quarta quoniam post quartum pedem invenitur una syllaba terminans dictionem. Harum virtutum esse voluit ut syllaba quae dicitur esse longa possit esse brevis cum etiam Serui dicitur finales syllabae naturae breves in principio pedis produci possunt. et cum de omnibus inveniatur exempla. in illustribus poetis tamen maxime de pentimeteri adeo ut omnibus addenda quoniam privilegia videatur esse pentimeterim posse corripitur vel produci. Ponatur igitur illud exemplum ubi brevis pro longa ponatur pro pentimeteri Virgilio. Nam tibi tymbre caput euandrius abstulit ensis. ubi tertius pes iam est. idem Nostros obruimur oiturque miserrima cedes. Ubi tribrachium in tertio ponitur. Et idem pes apud eundem Si pereos manibus hominum perijisse iuuabit. idem Oia vincit amor et nos cedamus amori. idem Ecce traheretur a templo adytisq; minervae Lucanus. Aethiopi quoque teris alie no gurgite capos Virgilio. Emicat eurialus et munere letas amici. perisus Sunt quos pacui et verrucosa moret. filius. Palladio brevis in vbra tus tpa ramo. hora. Ne quis humasse velit aiace atrida vetas cur. Ovidius Atque vitam vivat et non moriatur in illis. Ovidius Et qua tu biteris hac ego parte bibam. idem Mentis inops rapit ut quas audire solem Virgilio. in moreto. Et reserat clausa quae puides hostia clauae. Ovidius. Arte leuis curi arte regendus amor. Virgilio. Non te nullus exercet numinis ire. Propertius. Nunc tu sine legis umbratoe flumina silue. Ovidius. Nil opus est morte pro meo amore fideque. Tibullus. Et canis arde terreat arua siti. Ita enim ego habeo nec solum in istis carminibus generibus. sed etiam in alijs. ut Horatius in sapphico Angulus ridet ubi non hymeto. Idem docte sermonis veriusque lingue. Et Prudentius Sanguinis rore speciat futuri. Et in carmine Asclepiadeo Horatius Quae si quicquid arat impiger apulus Et in phalenticis Boetius Fatum sub pedibus egit superbum. In prima insuper celsura brevis pro longa ponitur Virgilio. Pectoribus inhiis spirantia pulsit exa. Ovidius. Cum steteris vrbis celsus honore tue. Ovidius. Jam mihi bis estas bisque recurrit huiusmodi Valerius Flaccus Sed quis et quanta viris insultet enyo. Silius Nisi de coris assint patiendo tpa leti. Luca. Dum sanguis inerat dum vis mater na peregi. Iuuenalis Occulta spolia et plures de pace triumphos. Et iudicio meo oia illa Virgilij carmina que ab alijs pro positione excusant. videtur isto privilegio excusari ut Drimoque ranthoq; sic Lucretius zephyriq; Et sideraque ventos; et similia carmina que supra de positione notavi. in quarta insuper celsura idem comititur. ut Homibiles gisse paul letus athamatae. In tertia celsura. virgilio. Ostendens arte pariter

Bebeliane

arcūq; sonātē. Idē Per terrā z versa puluis inscribit hāsta. Claur
dianus Lent^o arar rhodanusq; celer z diues iterus Qui. Precipita
ta cadit pariter z pōdere z ictu. Istas cesuras eē indifferentes si in alia
dictōe sequat; sonās vel h his s̄b̄s confirmat Diomedes illustris
grāmaticus Tertius modus cōmuniū syllabar; est cū in fine par
tisoratōis lōga ponit vocalis correpta vna interposito sonāte. vt
Emicat eurialus z munere letus amici. Itē Ostendens artē pariter
arcūq; sonantē. Et ibi oia vincit amor. Idē Septimus modus est.
cū correpta vocalis in vnā desinit sonātē sequente h. que pleriq;
aspiratōnis nota videt. vt terga fatigamus hāsta. Itē Aeneā hoim
quisq;. Addam z ego Latullum qui dixit. Humanos non desperit
hymeneos Et Virgilium Languentis hyacinthi.

Nota etiā hic h. quādoq; vim litere obtinere vt diximus Virg.
Posthabita coluisse lamo. hic illius arma Martialis Pontice cū li
cino hic quoq; magnus bō est. Iuue. Si fur displiceat verri. homici
da miloni. Claudianus Tum vaga hunoz grauitas. Nec p̄side
rāda nō imitāda cristimo. pentimemerim quoq; vt dixi nō omīno
fugio. ita si possum vitabo. z parcius atringā omīa ea que per licētā
z raro a poetis dicuntur.

¶ Caput octauum.

¶ Scias carmen esse illepidū z nō satis ornātū. vbi nulla hāz cesu
raz occurrit. vnde Teretianus Harū si nulla est species reprēsa ma
gistri. s̄sum recusant. nec vocāt heroicū. sed fortasse putes nullum
p̄tingere s̄sum Qui nullā eaz regulā nō incidat. Rarū p̄cedā fieri
nō posse negabo Et si igitur raz sit. inuenit tamē z possumus vti. li
cer mallē cesurā Nā et Propert^o elegātissimus poeta vitur dicēs
Et grauiora rependit iniquis. pensa quas illis. nō tamen laudo.

¶ Caput nonum

¶ Vitiosum est Pentametru nisi sit p̄timemeris: que post p̄mos
duos pedes relinquat vnā syllabā finalē. nā dē Teretian^o Nā vitio
sus erit sic P̄ctameter generat^o. Inter nostros gētilis oberrat eaus
At ego inueni etiā si bene memini apud receptū poetam Ergo vt ce
litis grāmaticoz regul. z meis generaliter loquar. nō dant hīc p̄ce
pta quasi qdā leges imutabilē necessitate p̄scripte nō possit aliter
fieri. sed ad decoz seruādū. vñ p̄trarium sepe sine reph̄sione facere
possumus. aut ex necessitate. aut qz raro fit. aut vt supra dixi qd
līgens negligētia sepe gratissima est. sed pauca vt etiā alias dixi car
mina scribentib; licentie in p̄tims vitāde euphoniaq; z auriū iudē
ciū teste Cicerone sup̄bissimū plus aduertendū q̄ vllū aliud p̄ceptū

¶ Caput decimum

¶ Si carmē a monosyllaba dictōe incipiat. in vocalē vel in terminā

Recemationes

te vitabim⁹ collisionē quantū possumus At scriptores nō oīno ab
finueūt Catul. Qui ipse sui natū minxerit in gremiū. Idē. Qui il
li⁹ culpa cecidit vel vt prati. Idē. Nā vnguentū dabo mee puelle Ho
ra. Nā vt ferula cedet meritū maiora subire. 7 Martian⁹ capella.
Que istoz laudes pulc⁹ Harmonia Proprius Et iā mandatū ve
nimus ecce domū. q⁷ si hec collisio nō sit in pncipio. tñ monosylla
boz collisio nullibi videt bene sonare. q⁷ si dixerit aliq⁹ (vti faciunt
multi) malo errare cū Catullo quā tecū bene loq⁹. Sz bene vir illuz
excusat antiq⁹tas 7 autoritas. nō te. vel exp⁹me Catullū in vniuersis
p⁹utibus 7 tibi merito ignoscetur. si interdum paulo incantius ali
quid protuleris

¶ Caput vndecimum

*undus
catullus
horatius*

¶ In Carminē hexametro 7 Pentametro integra stineat sentētia.
nec suspēdat vsq⁹ ad tertiū vsq⁹. H tñ nō sp⁹ obseruatū ē vñ Ouidius
qnto tristiū. Pone metū valeo corpusq⁹ qd ante labor Impatiēs
nobis inualidūq⁹ fuit. Sufficit. atq⁹ ipō veratū induruit vsu Ca
tullus Alloquar audiero nūq⁹ tua s⁹baloque. Nūq⁹ ego te vita
frater amabilior aspiciā posthac. ac certe sp⁹ amabo. Itē Sapphi
cū in adonico vctet pcludere suā sentētia. sed nō sp⁹ obseruat. vnde
Hora. li. ij. sermonū ad gosp⁹hū. Te greges cētū siculeq⁹ circū mug
unt vacce. tibi tollit hinnitum. Apra quadrigis equa te bis aphro
murice tincte. Uelutiū lane mihi parua rura 7c.

¶ Caput duodecimum.

¶ Est pceptū apud magistros s⁹ificādi in qnto pede fugiēdā ē col
lisionē. nec ego crebro vti vellē. Sz autores nō refugerūt Catullus
Tu qd promisti mihi qd mentita inimica es Ibi. p⁹missi p⁹missi
Peri⁹ Elisalq⁹ nates labefactē forcipe adunca. 7 Ouid. Pondere
7 ictu. 7 Iuuenal⁹ Loripedē rec⁹ derideat ethiopē albus

¶ Caput tredecimum

¶ Scripsi nuper dū Lucū floz iterprarer. carnē Lucius h⁹ florus
exhibiturus erit. fui itaq⁹ rēph⁹ilus q⁷ duo futura diuinxissem super
fluc. sed nō feci sine autoritate.

Ouidius

Tunc procul absentī cura futurus eris Ouidi⁹
Et si qd doliturus eris sum testibus illis Proper.
Ensiser orion aspiciendus erit. Oui.
Versibus 7 medijs sortus habendus erit. Idem
Huic pater ante oculos durus habendus erit Idem
Atq⁹ inter festos semper habendus erit Tibullus
Et sine c⁹perinto tristis agendus erit. Idem

Bebeliane

¶ Caput decimum quartum.

¶ Carmina Leonina. vt dicitur. h̄ est vt mediū 2 finis p̄sonet. vt 2
hic vsus Ut bene firmares mōtib⁹ esse pares. Si crebra sunt. vitupe
rant. videturq; sine grauitate atq; in p̄mis puerilia eē. qualia sunt
Alerā dri galli. Sed si interdū 2 modeste inserunt. addūt quendam
quasi decore 2 p̄sertim vt volūt in p̄tametro nec auctores sp̄ refuge
rūt. adducā tantū Propertii illustrē Elegiographū

Propertius

Porticus auleis nobilis attalicis
Miste matronis inachis aufonijs
Cur tibi tam longa roma petita via
Quid frustra mistis in me certatis habenis
Deulit intacta pagina nostra via
Cur tua p̄scripto senecta est pagina gyro
Non est ingenij cymba grauanda mei.
Sanguinis atq; anime prodige galle tue
Contentus niueis semper vectabere cygnis
Solis 2 attractis lux. rit o: bis equis
Que mulier grauida tactat conuitia lingua.
Fereus aurate neu cataphractus equo
Et galea hirsuta compta lupina iuba.

¶ In istis carminib⁹ norant siles exitus dictionū q̄ reddunt vitio
sam oratōnem. vt sup̄ ex Seruio dixi. Sed tolerāf hec dū nō crebro
fiūt. vt etiam superius dixi

¶ Caput decimum quintū.

Qui auctores sint sequendi

¶ Cū iuxta Pril. in septimo oporteat scire Analogiā. vsū tñ auto
rū magis imitari. te scire velim q̄bus ego poetis dare soleā auto
ritatē. Ita vt sine formidine eos sequar Virgilio Ouidio Horatio
Valerio Flacco. Lucano Seneca Silio Italico. Claudiano Statio Ti
to Calphurnio. Persio Iuuenali. M. Manilio Sereno Simoni
co Tibullo Catullo Ausonio Propertio Martiali Columelle Ruf
fo fello Germanico cesari Antiquissimos at Enniū Pacruū nō imi
tabor. nisi forsan Lucretiū. nō tñ in oib⁹ Eccliasicos at Prudentiū
Sedulū Iuencū Sidoniū Prosperz Apollinarē Aratorē Petri de ri
ga. 2 siles 2 nō si nō inelegātes fuerint. nō tñ in oib⁹ imitādos eē vo
lo Sepe em̄ q̄tates p̄sertim i grecis pfundūt Mihi suffragat etiā
in latinis Beda venerabil' de metrica rōe dū inq̄r. auctoritate at p̄te
nis regula grammatice. vt Sedul⁹ Cū sc̄to spiritu gliā magna patri
taret. neglexit regulam grammatice dispositionis. hec ille. ego ta.

B iij

Racemationes

men nō audere vti ea auctoritate Multominus Sanfredū in poetica noua Gualterz in sua alexandreiede Romulū grāmaticum in translatorē Esopi. Alanū Pauperē Henricū. Pamphilū Soliganiū Antigameratū facetum Bernhardū et Macrum de vitio herbarū q̄ circumferit 7 similes imitator. Recentiores itē Petrarcham Philesum Mantuanū Baptistā. Panhormitā Carolū aretinū 7 similes non sequar. nisi aut veteres imitētur. aut veras regulas latīnoꝝ 7 grecoꝝ obseruent. Hoc est nisi bene dixerint Nam 7 si eruditū simi fuerint. humano tamē vitio errauerūt sicut ego 7 alij. Possum em̄ ostēdere non vno in loco. vbi Petrarcha. vbi Mantuanus. vbi Philefus errauerit. Non tamē propter hoc reijciemus eos. Stultū simū autē est dicere. Si ille errauit malo cum eo male dicere q̄ tecum bene. quoniā homines fuerunt. 7 cōsiderandū est vt Quintilianus testatur magni auctores non quid dixerint sed quid persuaserint. Sed quid dicam de istis minoribꝝ dum Virg. a Tuca 7 Tarro pluribꝝ in locis post eius obitū correctus sit. tacco que hodie in eo licet ter posita inueniunt. 7 nisi in virgilio nō tolerarentur sed aristarchi virgula notarētur vti Homerus etiā fons poetaz. 7 Idē Vir. in suis paruis operibꝝ (si est auctor) sepe a sua 7 alioꝝ poetaz obseruatōe syllabas pfundit Vetula autē que Ouidio asseribitū non sit. Item Philomela-pulcr cuculus. de nūmo de ventre de medicamine facies et similia nihil mihi probāt nec dant auctoritatē. q̄ si vnq̄ mea epi grāmata nup̄ impressa peruenirēt ad posteritatē incorrecta. aliquis putaret me sulto fecisse. dū aliquādo ex incuria errauī vt ingenue erroꝝ p̄sitar. Posui em̄ terideat secūda breui cū sit longa. Itē voca lis prima p̄ducit ego corripui. sicut 7 p̄uitiū secūda p̄ra naturā corripui. Posui itē Achilles Holophernes vltima breui cū longe sint 7 p̄ e lōgū scribāt Iusto tamē errore inductus sum. Ex preceptis La pelle qui dr̄ es teminatus in grecis noibꝝ breuis est. vt Anchises. sꝫ fallit me similiter errare fecit. Anchises em̄ producitur dū sic scribatur Tir. in. v. Anchises alacris palmas vitrasq̄ tetēdit Idem in similibꝝ Alcides aderat taurosq̄ hac victor agebat

¶ Caput decimum sextum.

¶ Scias tamen illustres poetas aliquādo grecas diphthongos 7 natura lōgas corripuisse 7 pfudisse Tu potes eos in his imitari. in his scz que ipsi receperūt. Sed ad similia trahere sine vitio nunq̄ potes. Usus em̄ illustriū antiquitus receptus nobis imitādus nō dilacādus est Ita Ouidius p̄mā in meotis corripuit cū diphthongus sit sic dicēs. in. iij. tristū. Tardioꝝ antiqua visa meotis hyems. Sic em̄ scribit apud grecos maiotis. Silt butyꝝ corripit p̄ma apud nostros cū sit diphthongus butyꝝon Socrates prima producitur

Rebeliane

que a multis corripit. 7 a me olim breuiata est. Itē Crepidas corripit p̄mā Persi? Nō hic q̄ increpidas graioꝝ ludere gestit. cū apud grecos per e longā scribat sic

Depar itē a Macro zalijs quibusdā corripit cū Homer? pduxerit. 7 apud grecos scribitur p e sic

Grabat? itē apud latinos p̄mā corripit Virgilius in Moreto. Membra lenat sensim vili demissa grabato. cū apud grecos positōe pducatur 7 p g in p̄ma scribat sic.

Latini itē Chorea Maalea Nemea Romphea mediā indifferētē ponūt cū ex dyphthōgo pducūtur. sic em scribunt

aliq̄ detrahūt aspiratiōem dicētes rompea. Exēpla vbi corripiant. Virg. Pars pedibꝝ choreas plaudūt. Idē Maaleqꝝ sequa cibo vndis. Martia. Nō marathōn tauꝝ nemecefrondosa leonem. Valeri? Flaccus in. vi. Equa nec ferro breuior. nec romphea ligno. Dedus itē 7 hedulus q̄ p se dyphthōgū scribūtur. qz

Id est a testiculis descendūt in p̄ma pducūtur. Vir. Sic canibꝝ catulos similes sic matribꝝ hedos. Manilius tñ in Astronomico corripuit. si ita recte legit dicēs. Incipit heduli tremulū pducere mētū

Chiragra apud latinos quādoqꝝ p̄ma corripit. vt Martial. Sed nil patrono porrigit hec Chiragra est. cū tamē apud grecos dyphthongo lōga sit. sic em scribitur

Sunt 7 alia forsā q̄ frequens lector ipse pperiet.

Caput Decimūseptimū

Hebraice 7 Barbare dicētes ad grecū Idioma trāsēntes vocales breuiant plerūqꝝ ante vocale. Ansoni? Helias 7 solido cū corpore preuius. Enoch Prudētius Dic bonus Ezechias meruit ter q̄v qz p annos. Iuuecus Zacharias vi cibo cui tēplū cura tneri. In Ilias tamen I vim duplicis sonantis habet. in grecis autē Ia sicut

corripit. vt Philosophia Sophia Astronomia Comedia Tragedia Agonia. licet a cutus accētus sit in penultima. Sed nō est idē acutꝝ pducit cū breues frequētē acuatꝝ apud grecos. vt in p̄mētarijs dixi 7 additōibꝝ Mammetracti. at ea q̄ p ei scribuntur iure pducit debent. vt

Ironia eusebia elegia
latria epiphania argia lampia
Nicomedia thalia. Et tamen apud latinos in e

logam vertit vt ealiopea medea platea
deiopea. Et ei aliquādo in carmine per diuersim in duas syllabas diuiditur.

Item noia hebraica barbaricaz teste Prisciano acutū in fine accētū retinētia more latino declinat a accentū ipsum acutū retinēt ea penultima syllabā pducūt. Ut ab Adā adamus. ab Abrahā abrahamas. a Iosep iosephus vel iosephus. a Jacob iacobus.

Racemationes

Caput Decimū octauum.

¶ Si elegās carnē & qđ aures hoim demereri debeat sponere vis
Uidēdū ē ne more Asiaticoz teste Cicero ne de oratore numero ser
uies. inania qđā s̄ba inculcas p̄plementa numeroz. Ad p̄plēdūqz
carnē infercias s̄ba parū ad rem facientia quasi rimas expleas ad
hīteasqz voces plenas & cinnas nō vt exornēt aut p̄pleat sententiā
sed vt sustineat qđ tibi cines. carnē ne claudicet. Id autē sepe fit. Inu
tiliterqz atqz & iūctōes inserēdo. Hoc tñ notādū ē suadeo cūctis
adolescētulis vt dū primū incipiāt s̄sificari. non sint multū tumidi
aridi & circūsp̄cti. s̄z fluētes potius & luxuriātes & foetidū & multa
p̄binantes. facile em̄ vt dī Quintilianus. remediū est vbertatis ste
rilia nullo labore vincuntur qđ si quis adeo caute vellet colligere vo
cabula. & tam curiose sententiās disquirere. & nihil inferre nisi cui ha
beret optimā cognitionē. Hoc est si nunqz excederet humus. nec in
altū vnqz ascēderet nunqz erit copiosus p̄positoz. sed si qđ sine hor
roze multus est atqz abūdans tandē cū eruditōe. ex luxuria iustam
copiā acquirat. Hoc optime docet Quintilianus dicens in secūdo. Nā
in pueris oratio perfecta nec exigi nec sperari potest. melior autē ē in
doles generosiqz conatus & vel plura in se p̄cipies interim sp̄irit.
Nec vnquā me in his dissentis annis offendat si qđ superfuerit
Nam vt elegāntissime dī Cicero. Uolo em̄ se efferat in adolescēte se
cūditas Quintilianus igit qualis debeat ēē pueris magister opti
me demōstrat. Quapropter (inquit) in p̄mis cūctādus & in pueris
p̄cipue magister aridus nō minus qđ teneris adhuc plantis siccū &
sine humore vllō solū inde fiūt humiles statim & velut ad terrā spe
ctātes qđ nihil supra quotidianū sermonē attollere audeant macies
illis p̄ sanitate & iudiciū loco infirmitas est & dū satis putant vitij
carere in id sp̄m incidūt vitij qđ s̄tutibz carēt. Dec ille.

Caput Decimū nonum

¶ Sunt plures scioli qđ hinc inde clamitant Aristoteles penulti
ma lōga dicit. aliter dicētes quasi imperitos arguūt. nescientes Iuue
nale dixisse in secūda satura. Si quis Aristotelē similit vel p̄tacon
emit. Itē & diuū Augustinū Summus Aristoteles trutinādo ca
cumina rerū rē. Sunt autē moti quodā vsu sed qua rōne nullū vn
qđ mihi sciūt dicere. Ego vnde error veniat dicā Aristoteles scribit
apud grecos & habet acutū in penultima. sed corripitur tamen Un
de si vis acuere penultimā debes dicere Aristotelis per i vti greci faci
unt. Nā vt Diomedes dī s̄ba greca grecis accētibz efferimus si iudē
literis enūciauerimus. & sic quoniā in Aristotelis vltima est longa.
qz p̄ e longū scribit. necesse est vt accentū habeat in penultima. sed
cū tradūcis in linguā latinā & dicit Aristoteles sicut etiam Demo

Gebeliane

Abenes Antisthenes nūc literē mutant. ergo ꝛ accentus Est ergo ac-
cētus in anpenulti. Ex illa regula latinorꝝ ꝛ in trissyllabis dictioni-
bus ꝛ tetrasyllabis siue pluribꝝ si penultima breuis fuerit añ penul-
tima acuet. In re igit ꝛ si parua. illis tñ ignota ꝛtēdūt isti elemēta
riꝝ senes. q̄bꝝ crux ꝛ ixiōnis rota ē atqꝛ extremū suppliciiū dū vidēe
iuniores ꝛ pueros ea discere. Immo scire ꝛ memoriter tenere que ip-
si nunqꝛ nouerunt

Caput Vicesimum. De proprijs

¶ Sūt pleriqꝛ q̄ credūt noia ꝛp̄a ad placitū poni. mouent maxime
ancoritate Seruiꝝ celebratimi greci sup h̄ carmē in h̄mo aeneidos.
Tuic p̄iꝛ syche^{er} erat ditissim⁹ agri. Ita dē syche⁹. h̄ ꝛ ectasim ꝛo-
ducit licētia q̄ in ꝛp̄iꝝ noibꝝ ē. in q̄bꝝ lz in q̄libet ꝛte syllabe muta-
re naturā. Ego aut aliter sentio cū tā diligēs cura ꝛoetis latinis fue-
rit vt ꝛp̄ia noia sua q̄titate i carminibꝝ ponerēt. Adeo vt ꝛp̄t hec
q̄dā nō auderēt ponere i carmie. audi Oui. i. iij. de ꝛōto ad Tutianū

Quo minus in nostris poneris amice libellis

Nominis efficitur condicione tui

At ego non alium prius hoc dignater honore

Est aliquis nostrum si modo carmen honoz

Lex ꝛedis officio fortunaqꝛ nominis obstat

Quaqꝛ meos adeas est via nulla modos

Nam pudet in geminos ita nomē scindere versus

Desinat vt prior hoc incipiatqꝛ minor

Et pudeat si te qua syllaba parte moxetur

Arctius appellem Tuticanumqꝛ vocem

Et potes in versum tuticani more venire

Fiat vt e longa syllaba prima breuis

Aut vt ducatur que nunc correptius exis

Et sic porrecta longa secunda mora

His ego si vitijs ausim corrumpere nomen

Ridear ꝛ merito pectus habere neget

Martialis in nono

Nomen cum violis rosibꝛqꝛ natum

Quo pars optima nuncupatur anni

Hyblam quod sapit atticobꝛqꝛ flores

Quod indus olet alitis superbe

Nomen nectare dulcius beato

Quo mallet cybeles puer vocari

Et qui pocula temperat tonantē

Quod par habita sones in aula

Respondent veneres cupidinesqꝛ

Kacemationes

Nomen nobile molle delicatum
Versu dicere non runci volebam.
Sed tu syllaba contumax repugnans
Dicunt earion tamen poete
Sed greci quibus est nihil negatum
Et quos Ares Ares docet sonare
Nobis non licet esse tam disertis
Qui musas colimus teneriores

¶ Ex quibus carminibus habetis Latinos abstinuisse maxime a licentibus quibus Greci maxime redudabant. Ego itaque dicerem ad Sycheus quod regulariter posset etiam produci. Nam ex quibus a. i. et y sunt vocales ancipites. et sepe Latini syllabam in qua est vna de ancipitibus. modo producant modo corripiant sic esse factum in Sycho Ad minus non licet in propriis nominibus mutare cuiuslibet syllabae naturam nisi aliquid subsit causa. uti et Virgini. si quoniam propria graeca profudit auctoritate fecit grecorum. In latinis autem non licet. nec in grecis sine exemplo. ut ex Martiale audivimus. et Barbara vocabula reducere ad carmen. adeo ut etiam non ponant ad placitum pro libito persicatoris. ostendit Plinius Cecilius his scribis. non nullus labor est ut Barbara et fera nomina in primis propria scribis non resulerent. Nihil est quod non arte curaque si non potest vinci mitiget. Uide quam labor sit Barbara quantitate sua donare et non licere unicuique pro suo libito profundere illorum syllabas. ¶ Nota tamen Seruii regula. Quoties poeta aspera invenit nomina vel metro non constantia aut mutat ea aut de his aliquid mutat. Nam Sycheus Siccharbas dictus est Belus didonis pater metheus. Et in octavo idem Nouimus enim nomen vel imitacionem vel mutilacionem processam poetis sicut pro castore pollucem mutare

Nota quoque nomina graeca apud poetas. nunc graeca nunc latina declinatione inflecti secundum quod syllaba repugnat vel quod drat. et secundum Sympho-
niam et cacophoniam

Hic habes Simon vir optime. ex precepta et obseruationes hactenus non multum visas. quas ex nullo excerpti. Uerum ex diligenti poetarum et oratorum lectioe et obseruatione meo Marte et proprio labore collegi tanta cum festinatione. ut iure nemo vlla elegantiā requirat. aut desiderare possit. praeterea me bene profuluisse illis quae ad carmen eleganter proponendum animo proposito fuerunt. ne cetera quae addidi hic aut in posterum additum sum. debeant non esse ut spero vtilia. Vale

¶ Annotatio grecarum compositionum.

¶ Dictiones posite cum positionibus vel aduerbijs grecis prima breuiantur. ut Anathema cuius etiam (pro more multorum) penultima corripit Apocalypsis. cathalogus. epilogus. dialogus. epigramma. parabola. plodus. plodia. et alia omnia nisi positio aut diphthongus interueniat

Bebeliane

Cōposita ceras ceratos quod est cornu corripunt. vt rhinoceros. Martia. Et pueri nasum rhinocerotis habent. Omnia cōposita cū genea id est genus et pgenies oīa corripit. Cōposita itē cū genos qd apud nos genus significat vt Diogenes. Origenes.

Itē cū telos id est finis. vt aristoteles. Cōposita cū sthenos qd robur significat vt demosthenes antisthenes. Itē cū cratos qd etiā robur vel imperiū significat. vt Hippocrates. aristocrates corripit. Item cū stratos qd significat exercitū. vt philostratus callistratus corripit. Itē cū bates qd est ambulās. vt Euribates schenobates corripit. exēpla apud Nestorem inuenies. Corripit itē sequētia oīa cōposita cū themis id est fas vñ mun⁹ vt themison themistocles. Itē ex theos id est reus timotheus theophilus. Itē cū sophos id est sapiēs. vt Sophocles philosophus. Itē cū scopos qd est cultos et speculator vt Horoscopus episcop⁹. Itē cū odos id est via. vt exodus synodus cor. Cōposita vero cū Ode id est cāt⁹ producūt. vt melod⁹ melodia. Exodiū tamē ad eo cōpositū cōtra naturā simplicis corripit apud latinos. Iuuenalis Urbicus exodio risum mouet atellane. Est autē cantus quē cedētes de theatro canere cōsueuerūt. Corripit insup cōposita a Neos. i. nou⁹ vñ iuuenis. vt Neomenia id est noui lunii neoptolem⁹ et neophyt⁹ id est nouū germē. Ibi etiā penultima corripit. Nā cōposita a pgiton qd ē planta cori. Itē cōposita a damas qd domito significat et dromos qd est cursus et agathos id est bon⁹ corripit. vt Hippodam⁹ id est equorū domitor. Hippodromus. i. e. qd cur⁹ et pyragathos id est pugnis bon⁹ vñ fortis. Martial⁹ Pyragathos fuerat nūc erithippodamus. Idē puluereūq; fugat hippodromon vngula plaudit. Cōposita itē cū mache id est pugna. vt antimachus vnde Catull⁹ At popul⁹ tumido gaudeat antimacho. Cōposita cū arete id est virt⁹. vt Panaretus. Martial⁹ Arguto maddid⁹ pollice panaret⁹. Cōposita cū olos qd est tor⁹ et omos. id est vn⁹ vel siml⁹. vt holoz. Ouidi⁹ Ad vada meandri p̄cinit albo oloz. et holocaustū. id est totū cōbustū. Desedo Homographia. id est siml⁹ scriptura et Homonea. id est p̄prium mulieris. vnde in epitaphio ei⁹. Hoc homonea breui p̄dita sum tumulo. Itē a phagos. id est vorax vt Hippophag⁹. id est equorū vorator vti scythe olim. Item a graphē. id est scriptura. vt Chirographus. id est man⁹ scriptura. Itē a phanos. id est clar⁹. vt Aristophanes. vt Dorati. satyra. iij. Eupol atq; cratin⁹ aristophanesq; poete. Itē a logos. id est sermo. vt Theolog⁹ et technolog⁹. id est loquens de artib; quē nos artifiā vulgo vocamus. quē grece etiā techniciū appellamus. Itē a bolos. id est cūa. vt Hypbole. Itē a Cephale. id est caput. vt Acephalus. id est sine capite. et bucephal⁹ quasi bouis caput. et nomē equi magni Alex

D i.

Racemationes

andri itē a gone. id est foet⁹ z semē humanū. vt Antigō⁹ siue a genu siue a semine z gentura veniat. z Ebrysogonus idē aureū semē vt vel aureus filius sicuti antigō⁹. potest etiā dici aduersus z cōtrariū filius. Et a philos id est amīc⁹ vt Theophil⁹ demophil⁹. Itē a pbrasis id est locutio vt periphrasis id est circūscriptio. item a crisis id est iudiciū vt hipocrisis cū i latino vbiqz. item a philon qd est gen⁹ vel natio vt allophilus id est alienigena qā allo id est aliud Nestor illius penultimā p duci dicit. item a charis id est gratia vt cemocharis timochares charisma z eucharistia id est bona gratia z gratiarum actio. item ab elaphos. i. ceruus vt tragelaphus. item a phone. i. cōdes vt tiphone. item a stoma id est os vt chrysoptom⁹. i. aureū os item a polis et thesis vt iustynopolis antithesis. et silia oīa corripit

Haec sequentia producant

Composita a gonia id est angul⁹ vt trigonus id est triangularis. Et trygō. manili⁹ Aut tria sub quibus signis ornare trigonē. Itē cōposita a colō qd est mēbrū vt tricolō trimēbre. bicolō duo zē. penultima p ducta. Inde carmē bicolō qd duo hz gūa carminis. z sic de alijs. Itē a dorō qd est donū vt theodor⁹ isidor⁹. Item ab agoge qd est ductio z vectura vt paragoze synagoza pedagogus. itē cōposita a sophron qui est modestus z castus vt sophronisda. itē a time id est honor vt timotheus fortunatus. z cū timotheo viuere cura meo. itē timarchides id est honor principis nomē ppriū. Itē a coenos. id est comunis vt epicoenū. Item a phone. id est vox vt Antiphona p. longa Et ode id est cātus. vt supra diximus. itē a pheme. id est fama. vt polyphemus. id est magne fame. z Euphemia nomē mulieris. id est bone fame. Itē cōposita a poleo verbo. id est vēdo vt Pharmacopola. Itē cōposita a theca. id est locus vel repostoriū vt Chirotheca bibliotheca. itē a phrosis id est casus. vt Antiprosis Monoptoton p. p ducta z similia multa pducunt

¶ Epigrāma ad Babelium

Corripere chare precor nunqz daphnephoron illum

Quod dictant Moyses pieridesqz docent

Spiculifer tradit quod cynthios atqz pyletis

Mentibus infundit babelios docuit

Babelios docuit pedibus connectere versus

Quis scripta colit flauus Apollo Sile

¶ Ad eundem.

Versus intensa docuisti chare poeta

Pieriosqz modos precipitare chely

Tempora viuaci z quo pacto cingere daphnes

Possim. perfare z nomen in astra mecum

Katremationes

lysyndeton ē oratio pluribz iuncta iunctōibz. vt alchādriqz haliū
qz noemonaqz pryāniqz. Itē tectūqz larēqz amicleūqz canē cressam
qz pharetrā. Donat⁹ h̄ ponit Vir. exēplū Athomalsqz thoalsqz. peli
desqz neoptolemus h̄musqz Machaon. Idē Diomedes Dialyō
est oratio q̄ sine iunctōibz solute ac simpliciter efferē nulla iunctōe
interposita supiori p̄traria. vt Alij naualibz. Itē. ferte. citi ferrū da
te vela. ipellite remos. Itē venim⁹ vidim⁹ placuit. Et apud Tullū
ptulit cogitauit. Hec etiā brachilogia nūcupatur. ⁊ a Quintiliano
Alsyndeton. Lū igif fastidiū pariat qd̄ crebrū est ⁊ multū sicut Dia
lyron. sic ⁊ polysyndeton ornabit oratōem. si id nō affectanter ⁊ cre
bro fiat. Nā Virgili⁹ exq̄ tāqz ex sacrario ⁊ penetrālibz musarum.
ois poetice maiestas haurit atqz eruit. nō reformidauit illas iun
ctōes quin septus vtiē. nā vt tantū dicā que obiter occurrūt. Ita in
uenies li. viij. aeneidos.

Brontesqz steropesqz ⁊ nudus membra p̄racmon
Succedūt festiqz ⁊ equos ⁊ corpora curant. In eodē
Regem adit. ⁊ regi memorat nomēqz genūsqz. In. x.
Pleiadelqz hyadalsqz clarāqz licaonis arcton. In p̄. geoz.
Terqz quaterqz solū sc̄indendū glebaqz versis. In eodē
Panaqz siluanūqz senē nymphalsqz sorozes. In. ij. geoz.
Magnanimosqz duces totiusqz ex ordine gentis. In. iij.
Dores ⁊ studia ⁊ populos ⁊ prelia dicam
Drymoqz ranthoqz ligeaqz phyllodoceqz
Neseespioqz thaliaqz cymo doceqz
Lydippeqz ⁊ flaua lycorias altera virgo
Atqz ephyre atqz opis ⁊ asia deiopea
Altaqz pangea ⁊ rhesi inauortia tellus. In eodē
Atqz gete atqz hebrus ⁊ atthias arythia
Laminaqz laurusqz ⁊ omnis. In. ij. geoz.
Aestusqz pluuiaqz ⁊c. Idem
Fontesqz fluuiosqz vocant ⁊c.

Tribulaqz trabesqz ⁊ iniquo pondere rāstri
Ouidius in quinto Metamor.

Sideraqz ventiqz nocent auideqz volucres

Sarculaqz rāstriqz graues ⁊c. In. x.

Sunt illis celeresqz pile iaculumqz ⁊ achumēqz armaqz. ⁊ in gyros
⁊c. In primo de arte.

Enervāt aios cithare cātusqz lyreaz ērvor ⁊ nūeris ⁊c. In. ij. de re.

Nec Tibull⁹ refugit iunctōes elegātissim⁹ poeta. nō tñ supfluas
sumit. Taceo de alijs oibz qz si tps suppeteret. mille tibi exēpla res
ferē. Supfluas tñ q̄rū possum⁹ iunctōnes vitabimus S; vt disti

Bebeliane

capio interdū elegantiā facere illis. si q̄s tamen in oībo cāminib⁹ re
dūdaret nō p̄terfugeret quin rīderetur vti dixi

De participijs

De participijs vero. vez ē qd̄ Seru⁹ de li. iij. aeneidos. finit⁹
est h̄ius p̄cipio qd̄ raro fit apud latinos. apud grecos vero vitio
fissimū ē. vt Virgi. Litora linq̄ēs. retinacula tēdēs. Sz qd̄ Ser
u⁹ de raro. nihil aliud in causa ē meo iudicio q̄ amor ⁊ veneratio
grecorū auctoz. nā nulla fit ī hoc asymphonia h̄ ē icōsonātia vel caco
pharō id est mal⁹ son⁹ nec fit rōne significatiōis p̄cipij. Nā vbiq̄
redū dāt auctozes illis in ceteris casib⁹ p̄terq̄ in ans ⁊ ens. nec hec
refugiūt. vt Virgili⁹ poetaz achilles supius allegat⁹. ⁊ in quarto
aeneidos. Perfide sed duris genuit te cautib⁹ horrēs.

Lorripit in nodū complexus ⁊ angit inherens. Idē in. viij

Et faueas illis quisquis agatur amans. Oui. p. de ar.

Tractabatq̄ coramq̄ puer pennasq̄ renidens. Idē in. ij.

Est illis sua dos forma sine arte potens. Idem in. iij.

Este nouus viso casse resistet amans. In eodem

fallit em̄ multos forma sine arte decens. idem

Impia cerisi gentilis gaudia tollens. Catullus

Omentū in flamma pingue liquefaciens. Idem

Sis foelix coeli sis in amore potens. idem

Nocte latent fures quas idem sepe reuertens. Idem.

Aduenit coelo te solum phoece relinquens. idem

Eruias tota nocte receptus amans. Propert. in. ij

Seruiat ⁊ tota dicat in vrbe potens. Idem

Dinabit custos ad mea busta sedens. idem

Non operosa comis sed furibunda decens. Idem.

Lygdamus ad plutei fulcra sinistra latens. idem

Et Priscianus tam anxius ⁊ doctissimus grāmaticus in p̄in
cipio statim Dionisij posuit dicens.

Claudatur hic bifido sed brachia litore pandens

Separat hic libyen asie confinia rumpens.

Tu si euoluere volueris Ouidiū Virgiliū Lucanū ⁊ alios plura
inuenies. sufficiat mihi pauca hec ex tēpore tibi assignasse. ad id so
lū. vt illud Seruij dictū nō sequar. q̄ si in p̄dictis exēplis aliquat
do Participiū trāsit in vim nois nihil refert. cū solū vt dixi termi
natio vitare videat que eadē est ⁊ in noie ⁊ in p̄cipio

Oratius secundo sermōnū.

Propositū pars multa narat. modo recta capessens.

Esset ador loliumq̄ dapis meliora relinquens

Accedat fortis laudes lauderis vt absens

D iij.

Racemationes

Nonne vides. aliquis cubito stantem prope tangens
Et mendacū vna mecū se occidere clamans
Membranam poscas scriptorū queqz retereas

Primo sermo.

Et presare manu lentissima brachia nutans
Doc inqz mihi eris misere discedere querens
Differt sermoni sermo merus at pater ardens

Virgilius in nono

Impastus ceu pleua leo per ouilia turbans
Que mittit dona. hospitio cum iungeret absens
Qua ve sequar rursus perplexū iter omne reuoluens
Contendit telū diuersaqz brachia ducens

Decimo

Impediunt retrahitqz pedes simul vnda relabēs
Quā pgressus agit campo lapsusqz superflans
Ac iouis interea monitis mentitus ardēs
Impastos stabula alta leo ceu sepe peragrans
In lucē genitori amico dedit ⁊ face pregnans
Stant lecti circū iuuenes ipse eger anhelans

Undecimo

Rettulit in melius multos alterna reuifens
Ecce fuge medio summis amasenus abundans
Nunc rapidus retro atqz estu reuoluta resorbens
Qua vulnus letale ferat cōtra illerepugnans
Conscius audacis facti caudāqz remulcēs
Et captum leto posuit caput arma relinquēs

Duodecimo

Aduerso. ppter equo ruit ille recedēs
Lanicem immūdo psum puluere turpās

Statius in quinto.

Illa paphon veterem centūqz altaria liquēs
Eragitat clausasqz domos et lumina pulsans
Uix cursu tener equat hylas lerneaqz tollēs
Senior anfractu laterū sinuosa retorquēs
Ore supinato nunc carua gementia radēs
Impulit exemplo motu ducis aduolat ardēs
Cū piger umbrosa popular? silice serpēs
femineos ca? plangentiāqz agmina ducens
Secū ante ora virū fremebūda thōantida portans

In sexto.

Uulnere loetalis ne irrumperet atria serpens

Bebeliane

Alloquijs genitorem vltro nunc facta recensens
Interea cantu musarum nobile mulcens
Spesq; audaxq; vna metus fiducia pallens
Luce mala pangea ferit. solemq; refulgens.

De quibusdam ingeniosis
carminuz generibus

Sunt quidã exornat⁹ etiã in carmẽ q̄ technopœgna dici Põpili
us asserit. q̄b; octosi z delicati hoies pl⁹ vti gaudet q̄ serijs reb; in-
tenti. q̄re cū suo tpe lectore delectare cõsuerit. s̄iatq; multo labore
atq; artificio. nõ putari incõgruũ etiam hic iscrere quedã eoz ḡna
vt habeat etiã suũ studiũ. q̄b; aut consueta aut seria displicent. Sed
hoc vnũ notãdũ eẽ volo. Quod licz fiat magna industria hec ipsa
carmina. In magno tamẽ ope fugiẽda eẽ atq; declinãda. Primuz
igitur Reciprocu et sodaticũ d̄i. cū carmẽ contrario ordine dictio
nũ vel idẽ vel cõtrariũ refert. Idẽ vt sidonius. p̄cipiti mō qd̄ recur
rit tramite flumen. Tempore cõsumptũ iã cito deficiet. Incipe in fine
et manebũt h̄cẽ ver⁹ z eadẽ sentẽtia. vt deficiet cito iã cõsumptũ tpe
flumẽ. Tramite recurrit qd̄ mō p̄cipiti Exẽplũ vbi cõtrarium intel
ligitur si conuertitur ver⁹. manebũtq; ver⁹. vt donet munere mel
nõ sel par cãdida nobis. Conuerte. nobis candida par sel nou mel
munere donet.

Philæsus in pium secũdũ

Laus tua. nõ tua fraus. virtus nõ copia rerũ

Scandere te fecit hoc recus eximũ

Conuerte

Eximũ recus hoc fecit te scandere. rerũ

Copia. non virt⁹. fraus tua nõ tua laus

Et ego olim

Lex bona. nõ mala vis. sapiens. non stultus abundans

Anteferendus erat. z meritum. haud fauor est

Conuerte.

Est fauor haud meritũ z erat anteferẽdus adundans

Stultus. non sapiens vis mala. non bona lex

De correlatio vt dicunt

Correlatiuum quum correlationes habet. Siue ex repugnantiss
vt alba ligustra cadunt. vaccinia nigra legũtur. Siue ex conueniẽ
tiss. vt Anguis. aper. Iuuenis. perennit vi vulnere. moris. Hic fre
mit. ille gemit. sibilat. hic moriens.

De serpentino

Serpentinum quo integras elegias aliqui conscripserũt. Dicit
quũ finis ad alteri⁹ p̄ncipiũ cõuertit videt. Sic Rũpif iudicia q̄das

Racemationes

charissime iuli. Qd me Roma legit. rüpiß inuidia. Rüpif inuidia
qd turba sp in oi. Mōstratur digito. rüpiß inuidia. Et reliq eodē
pcessu fiüt z q cū pncipio pueniüt. vt foed⁹ inuidia nihil ē in di
uite cue. Et nihil ingenuo foed⁹ inuidia. Polcere ditis opes alijs
oio turpia Dedecet z canos polcere ditis opes Et reliq eodē pcessu

¶ De Concatenato

Concatenatū est serpētino cōtrariū sic. Me tibi donat honor. s; z
honor q me tibi donat. Credit altus amor sed amor q credit altus.
¶ De iuxta eē tuū vel amor qui me tibi iunxit.

¶ De Monosyllabis. z in principio z in fine

Monosyllaba incipere simul z finire p su. vt Res hoim fragi/
les alit z regit z perimit fors. Sors dubia. eternūq; labās quā blan
da fouet spes. Spes nullo sine fine eno. cui terminus ē mors. Mors
tamē hic nulla est. vez est locus z nihili res

¶ De monosyllabis in fine

Monosyllaba finiente tantū versu. vt Indicat in pueris septen
na prima nouis dens

Pucentes annos robustior anticipat vor
Inuicta z ventis z solito est hominum frons
Et dux nerui cum viscere conficiant os
Et reliqua eodem processu vsq; ad finem.

Ita vt qua dictōe incipit eadē finiat in priore tecnopegno

¶ De Lentone

Lento dicitur carmē. qd z Rhapsodia appellari posset. nisi carmen
Homeri resartū hoc nomē preoccupasset. Lentonem grece z la/
tine scripsit Proba Romana. s; elegati⁹ Ausoni⁹ Carmē est cō/
textū ex p sibo particulisq; operis alieni. Exēplū habet ex fescenino
Ausoni⁹ re foemina noua spōsa reluctate. Illa manu moriens telum
trahit. ossa sed inter Altius ad viuū p sedit vulnere mucro. z reli
qua que apud eum auctore lege.

¶ De concordante

Videtur z his annecti posse qd Concordans appellatur. nulli sa
nemētis imitabile. Exēplū tamē habet hoc.

Et canis	venatur	seruat
	in siluis	et omnia
Et lupus	nutritur	vassat

¶ De anabnonite.

Dicit z Anabnon. qd a monosyllabo incipit. z ptiuis dictio/
nib; cresces. vt hoc quod z fistulare dicitur. Cur nobis iuuenes decerpit
tis orbiculata poma. z reliqua